

Αριθμ. 5086.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΤΡΥΦΩΝΟΣ

ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΟΥ

ΒΥΤΙΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΔΑΠΑΝΗ

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΙΕΡΕΩΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΑΡΧΟΥ

ΕΝ ΤΡΙΠΟΛΕΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΙΩ. ΠΡΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

1889.

Τοῖς φιλεόρτοις.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Τρύφωνος ἐξετυπώθη τὸ πρῶτον ἐν Ἀθήναις τῷ 1853, ἀδεία τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἐπειδὴ δὲ ἐξηντλήθη ἡ ἐκδοσις ἐκείνη καὶ τὸ φυλλάδιον κατήντησε καὶ παρ' ἡμῖν ἀκόμη σπάνιον, ἀνελάβομεν ἡμεῖς τὴν παροῦσαν δευτέραν ἐκδοσιν. Παρελίσπομεν δὲ τὰ ἐν τῇ προεισαγωγῇ ἐκείνης ἐκτιθέμενα, διότι περὶ τῆς Σχολῆς ἐποιησάμεθα λόγον ἐκτενῆ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ «Μεθυδριάδι.»

Ἐν Βυτίνῃ τῇ 1ῃ Μαρτίου 1889.

Παν. Παπαζαφειρόπουλος ἱερεὺς
καὶ σχολάρχης συνταξιούχος.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ (7)

Ἐχων ἡμέρας ΚΗ'. εἰ δὲ ἐστὶ βίσεκτος ΚΘ'.

ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

Εἰς τὴν πρώτην προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος τοῦ θαυματουργοῦ. Ἐν τῷ Μεγάλῳ ἑσπερινῷ στοιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ· εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχ. σ'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προεόρτια εἰς ἤχον δ'.

Ὡς Γενναῖόν ἐν Μάρτυσι.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὥσπερ νήπιον ἐπιδιημούντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα, ᾧ καὶ κέκραγε, οὐ εἰ δόξα καὶ κλέος, καὶ ὁ κόσμος τοῦ πληρώματος μου λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Ἡ παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα τοῦ ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτόν, τῇ σεπτῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεῶν ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ καὶ εἰσδέδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόητον, νῦν ἀπόλυτον Σωτὴρ ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου, καὶ συγκάλεσον τὴν προφῆτιδα Ἀνναν, τοῦ δοῦξαι μετὰ σοῦ τὸν εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιόζοντα.

Ἔτερα τοῦ Ἀγίου ἤχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Θεῷ ἀναθέμενος τὴν σὴν ψυχὴν καὶ καρδίαν, Τρύφων Μάρ-
τυς ἔνδοξε, θησαυρὸν ἀσύλητον ἀντιδέδεξαι, χάριν τοῦ πνεύ-
ματος, δωρεὰν παρέχει, τοῖς προστρέχουσιν ἢ κόνις σου, ὡς
πηγὴ βλύζουσα, νόσους ἀπελαύνει καὶ δαίμονας· ἀπλοῦς ὑ-
πάρχων ἄκακος, τὰς τοῦ πονηροῦ πλοκάς ἔλυσας. Ὅθεν σε
τιμῶμεν, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰς ἀσθενείας ἰώ-
μενον τῶν προσκαλουμένων σε.

Αστράψας ὁ βίος σου τῶν ἀρετῶν ταῖς ἀκτῖσι, Τρύφων
παμμακάριστε, τὸν ζοφώδη σκύλακα ἀπεδίωξεν. Ἀληθῶς ὤ-
φθης γὰρ, φαεινὸς ἥλιος, ἐξ ἑώρας πανασίδιμε, καὶ νῦν κατώ-
κησας ὅπου φῶς ὑπάρχει τὸ ἄδυτον, συμμετοχος γενόμενος,
τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων. Ὅθεν σου τὴν μνήμην τὴν θείαν
καὶ φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες πανόλβιε, πόθῳ σε
γεραίρομεν.

Χαίρει καὶ ἀγάλλεται πᾶσα ἡ πόλις Βυτίνη, σήμερον τῇ
μνήμῃ σου, μάρτυς πανασίδιμε, Τρύφων ἔνδοξε. Ταύτῃ γὰρ
δέδοσαι, δωρεὰ ἔνθεος, θησαυρὸς τις ὡς περ ἄνυλος, καὶ ἀνε-
ξάντλητος, πᾶσι δεομένοις Θεόσδοτος. Διό σε μακαρίζει νῦν,
καὶ χρεωστικῶς τὴν Ἀγίαν σου ἄγει, ἐκτελοῦσα πανήγυριν,
δοξάζουσα Χριστὸν, ὃν ἐκτενῶς καθικέτευσέ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Δόξα ἤχος πλ. α'.

Τῆς τρυφῆς τῆς Οὐρανίου ἐδείχθης ἐπώνυμος, Τρύφων
Μάρτυς πανσεβάσμιε· ἐν σταδίῳ γὰρ Χριστὸν τρανῶς ὡς Θεὸν
ὡμολόγησας. Ὅθεν δι' αὐτὸν τοῖς ξίφεσι σπαθιζόμενος, καὶ
τοῖς ἵπποις δεσμούμενος, χειμῶνος ὥρα ὑπ' αὐτῶν ἐλαυνόμε-
νος, κατὰ δυσβάτων καὶ δυσπροόδων χωρίων, καὶ γυμνὸς συ-
ρόμενος ἐφ' ἡλίων τῶν δξυτάτων, καὶ τὴν κάραν τεμνόμενος, ἐξ

οὐρανοῦ ἐδέξω, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον. Ἀλλ' ὡς ἔχων
πρὸς Θεὸν παρησίαν Μακάριε, αἰτησάι πρεσβαίαις σου, ζω-
ρηθῆναι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς ἤχος πλ. β'.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ σήμερον, ὁ γὰρ ἀναρχος
λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστάς τῆς
αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὠ-βρέφος τεσσαρακονθήμερον
μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται ἐν τῷ Ναῷ τῷ Νομικῷ. Καὶ τοῦτον
ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυτον κράζων ὁ δοῦλος
τὸν Δεσπότην. Οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ Σωτήριόν σου, ὁ
ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Εἰσόδος τὸ Φῶς ἱλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ
συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν, τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν
οὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν
τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀλη-
θῆ, γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεός,
καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην ἵνα γνῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συ-
νῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ· ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός,
καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται· ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ
ἐμοῦ ὁ σῶζων, ἐγὼ ἀντήγειλα, καὶ ἔσωσα, ὡνείδισα, καὶ οὐκ
ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος
ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς· Ἐγὼ εἰμὶ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν
χειρῶν μου ἐξαιρούμενος, ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;
οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἄγιος τοῦ
Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Τυράννοις καὶ Ἀρχουσι· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ὅτι ὑπηρεῖται ὄντες τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, οὐκ ἐκρίνατε ὀρθῶς, οὐδὲ ἐφυλάξατε νόμον, οὐδὲ κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἐπορευθῆτε, φρικτῶς καὶ ταχέως ἐπιστήσεται ὑμῖν, ὅτι κρίσις ἀπότομος ἐν τοῖς ὑπερέχουσιν, καὶ μὴ φυλάξασιν τὰ δίκαια γίνεται, φεῦ τοῖς κραταιοῖς, καὶ μὴ τοῦ δικαίου φεισαμένοις τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅτε ἤξει ὁ Κύριος ἀποδοῦναι ἐκάστω τὴν περὶ τὰ ἑαυτοῦ ἔργα ἔτασιν, ὅτι ἰσχυρὰ αὐτοῖς ἐφίσταται ἔρευνα. Τότε στήσεται ἐν παρρησίᾳ πολλῇ ὁ δίκαιος, κατὰ πρόσωπον τῶν θλιψάντων αὐτόν, καὶ τῶν κακοῖς αὐτὸν ἐλαυνόντων, ἰδόντες δὲ ταραχθήσονται φόβῳ δεινῷ, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας. Ἐροῦσιν οὖν ἐν ἑαυτοῖς μετανοοῦντες, καὶ διὰ στενοχωρίαν πνεύματος στεναζόντες. Οὗτος ἦν ὃν ἐσχομένποτε εἰς γέλωτα, καὶ εἰς παραβολὴν ὀνειδισμοῦ οἱ ἄφρονες· τὸν βίον αὐτοῦ ἐλογισάμεθα μανίαν, καὶ τὴν τελευτὴν αὐτοῦ ἄτιμον, πῶς κατελογίσθη ἐν οὐκίς Θεοῦ, καὶ ἐν ἁγίοις ὁ κληρὸς αὐτοῦ ἐστίν; ἄρα ἐπλανήθημεν ἀπὸ ὁδοῦ ἀληθείας, καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης φῶς, οὐκ ἐλαμψεν ἡμῖν, καὶ ὁ ἥλιος οὐκ ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἀνομίας ἐνεπλήσθημεν τρίβοις καὶ ἀπωλείας, καὶ διωδυσάμεν ἐρήμους ἀβάτους, τὴν δὲ ὁδὸν Κυρίου οὐκ ἐγνώμεν.

Προφητείας Μαλαχίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος τοῖς οὐκίς Ἰσραὴλ. Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσέλω τοὺς δούλους μου ἐκκλησίᾳ ἀσεβούντων, ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων, καὶ ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος, ἐπὶ τοὺς καταδυναστεύσαντας αὐτούς, καὶ μὴ αὐτῶν φεισαμένους, ἀλλὰ ῥομφαία τοῦ ζῆν αὐτούς στερήσαντας, καὶ δόξαντας οὐκ ὀρθῶς, λατρείαν προσφέρειν μοι. Ὅθεν φλέξει αὐτούς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες

ἄνομα, καλὰ μὴ, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ῥίζα, οὐδὲ κλημα, καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου, ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ ἴασις. Καὶ ἐξελεύσεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα, καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, καὶ ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τῶν ποδῶν ὑμῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐγὼ ποιῶ, ὅτι διὰ τὸ ὄνομά μου ὑμεῖς μεμισήκασι· μνήσθητε τοῦ νόμου, καθότι ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, πρὸς πάντα τὸν λαόν, προστάγματα καὶ διακρίματα, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Παντοκράτωρ.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα ἤχος α΄.

Τὸν κάλλιστον ἀγῶνα ἡγήνισαι, καὶ τὸν δρόμον ἤνυσας τοῦ Μαρτυρίου σου, Τρύφων Μάρτυς Πανένδοξε. Διὸ ἐν οὐρανῷ σὺν Ἀγγέλοις ἀγάλλῃ, ἀντάξια τῶν πόνων σου εἰληφῶς τὰ ἄνω βασίλεια. Ἀλλὰ πρέσβευε θεράπων Μακάριε, ζωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ αὐτός.

Μεγαλοδῶρως βραβεύεις τὸ χάρισμα τοῖς πιστοῖς, Μάρτυς Τρύφων ἀθλητὰ, καὶ πᾶν θηρίον γενικῶς ἀπελαύνεις τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς κάμνουσι τὴν ἴασιν παρέχεις, ὡς αὐτοῦ φίλος γνήσιος, καὶ θεραπευτὴς ἀξιάγαστος, καὶ μιμητὴς τῶν αὐτοῦ παθημάτων. Διὸ πρέσβευε, ἱατρὲ Παμμακάριστε, δωρηθῆναι εἰρήνην τοῖς τιμῶσί σε, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ἤχος β΄.

Κλίναντός σου τὸ γόνυ εἰς προσευχὴν πατένδοξε, ἡ Βασιλὶς ἐθεραπεύετο, καὶ ὁ ζοφωδὴς Σκύλαξ, τρέμων ἐβόα. Οὐ φέρω, ὦ Τρύφων, τὸ ἀστράπτειν τῆς μορφῆς σου. Ὅθεν καὶ εἰς λόγον αὐτῷ ἐρχόμενος, εὐαγγελικῶς ἔφασκες, ἀδλαδῶς ἔ-

Ξελθε πονηρὲ, καὶ μηκέτι εἰς αὐτὴν εἰσέλθης. Διὸ καὶ ἡμεῖς δεόμεθά σου ἑκτενωῶς, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον Ἀγίε. ὁ αὐτός.

Μεγάλων δωρεῶν ἀξιωθείς Πανεύφημε, ἐν ταπεινότητι βίου ἐπὶ τῆς γῆς ἐπολιτεύσω, καὶ διερχόμενος πανταχοῦ ἀναργύριως παντοδαπὴν νόσον ἐθεράπευες. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς συνελθόντες σήμερον ἐν τῇ πανσέπτῳ σου πανηγύρει βοῶμεν· Ἰάσαι καὶ ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα δεόμεθα.

ὁ αὐτός.

Υπερφρενήσας τῶν τῇδε γενηρῶν, Τρύφων Μάρτυς Πανένδοξε· τρυφῆς ἀπὸ Θεοῦ τῆς οὐ ρεύσης ἀπέλαυες· καὶ τὴν δύναμιν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων λαβὼν, ἐλατὴρ φοβερός τούτων ἀναδέδειξαι. Διὸ καὶ φωστήρ τοῖς ἐν σκότει χρηματίσας, καὶ παρρησίας πρὸς Θεὸν ἀξιωθείς Μακάριε, μὴ διαλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δούλων σου.

ὁ αὐτός.

Σήμερον ἀνέτειλε τὸ τῆς χάριτος ἔαρ, τοῦ ἀναργύρου ἡ Σεβάσμιος πανήγυρις. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι πνευματικῶς αὐτὴν ἐορτάζοντες, θείαις ἀρεταῖς, τὸν φαεινὸν ἐν Μάρτυσι τιμήσωμεν Τρύφωνα. Οὗτος γὰρ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, τὸν ἀντίπαλον ἀπενεύρωσε, καὶ τὴν δύναμιν κατὰ τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ εἰληφώς, τῶν ὁρατῶν τὰς ἐλεπόλεις ἀποκρούων παλινδρομεῖ, καὶ πρεσβεύει Κυρίῳ ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος πλ. α.

Ατελεύτητος ὑπάρχει τοῦ Ἀναργύρου ἡ χάρις, ᾧ Φιλομάρτυρες, ἣν ὁ Χριστὸς αὐτῷ ἐδωρήσατο. Ὅθεν αὐτοῦ καὶ τὸ λείψανον ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργεῖ ἐν τοῖς θαύμασιν, οὐπὲρ καὶ τὸ ὄνομα ἐκ πίστεως ἐπιδοώμενον, τῶν ἀνηκέ-

στων ἀλγιδόνων ἀπαλλάτει. Δι' οὗ Κύριε καὶ ἡμᾶς τῶν τῆς ψυχῆς παθῶν καὶ τοῦ σώματος ἐλευθέρωσον, καὶ ἀξιώσον τῆς αἰωνίου τρυφῆς ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα ἡχος ὁ αὐτός.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος χάρις σκηνώσασα ἐν τῇ καρδίᾳ σου Ἀγιε Τρύφων Παύμακάριστε, κατὰ πνευμάτων πονηρῶν φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξεν, οὐ μόνον δὲ φοβερόν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἀλεξιτήριον. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς Θεόν, μὴ διαλείπης πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἐορτῆς ὁ αὐτός.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ ὑπὸ Μητρός Παρθένου, τῷ Ἰερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὁ Συμεὼν ἀεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν στίχ. Προσόμοια ἤχος α.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῶν δωρεῶν ἡξιώθης, καὶ τῶν θαυμάτων τρανώς, ὑπὸ τοῦ ἀθλοθέτου, καὶ μεγάλου δωτήρος, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, ᾧ ἀθλητὰ, Τρύφων Μάρτυς ἀήττητε, καὶ πανταχοῦ διερχόμενος δωρεάν, πᾶσαν νόσον ἐθεράπευες.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ.

Τὴν ἀτελεύτητον μνήμην τοῦ Ἀναργύρου πιστοὶ, δεῦτε συμφώνως πάντες, ἐπαξίως τιμώντες, ὑμνήσωμεν σωτῆρα τὸν δι' αὐτοῦ τὰς ἀσθενείας ἰώμενον, καὶ τὴν αὐτοῦ νῦν παρέχοντα τοῖς πιστοῖς, θείαν χάριν καὶ σωτήριον.

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστεία τῆς ἀνω χοροστασίας πιστοὶ, ὡς περ φρουρὸν γενναῖον τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες, ἁσμα-

τικῶς, εὐφημήσωμεν λέγοντες, φυγαδευτὰ τῶν δαιμόνων Τρύφων σοφὲ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Δόξα ἡχος δ'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, τοῦ ἀναργύρου τὴν μνήμην σήμερον πνευματικῶς ἑορτάσωμεν. Αὕτη γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται πρὸς εὐωχίαν μυστικὴν, καὶ ἡμῖν τράπεζαν τὴν ἱασιν τῶν παθῶν ἡμῶν παρατίθησι. Διὸ συνελθόντες ἐν τῷ Πανσέπτῳ αὐτοῦ Ναῷ, ὁμοθυμῶς αὐτῷ ἐκβοήσωμεν, μὴ διαλείψῃς καθεύων Χριστὸν τὸν Θεόν, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, λυτρωθῆναι παθῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς ἡχος ὁ αὐτός

Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου πάροχον, καὶ τοῦ νόμου ποιητὴν, ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτερος Συμεὼν γεραίρων ἐκραύγαζε, νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἰδὼν σε τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τὸ ἀπολυτικίον ἡχος γ'.

Μέγαν πρόμαχον Σὲ κεκτημένη ἡ Κωμόπολις αὕτη ὦ Τρύφων, οὐ πτωεῖται τοῦ Βελίαρ τὰ ἔνεδρα· ὥς οὖν εἰδώλων καθεῖλες σεβάσματα, καὶ εὐθαρῶς Χριστὸν ὡμολόγησας, οὕτως Ἄγιε αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον ἡχος δ'.

Ὁ μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει,

Καὶ τὸ Προεόρτιον ἡχος α'.

Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, τὸν ὕμνον γηθόμενοι.

Εἰς τὸν Ὁρθρον μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν.

Καθίσματα ἡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Γεννοῖτε ἀθλητὰ παρестῶς τῇ τριάδι, ἰκέτευε λαβεῖν ἀξιάγαστε Τρύφων, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμόν τῶν πταισμάτων, ὅπως χεῖλειν ὑμνολογοῦμεν ἐν πίστει, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Δόξα καὶ νῦν Προεόρτιον.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἀγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ πορθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε, νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμων, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν ἡχος γ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς Φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑσπας, δαδουχῶν τὰ πέρατα ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, ὅθεν τιμῶμεν τὴν μνήμην σου, Τρύφων, τῆς θείας τρυφῆς ὧ ἐπώνυμε.

Δόξα ὁμοιον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ ἐκκλησία, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου, ἔνδοξε Τρύφων ἀθλητὰ, τὸν ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν Σὲ προστάτην θερμὸν ἀναδείξαντα.

Καὶ νῦν Προεόρτιον.

Βασταχθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐν ταῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ἀπέδωκας, τὴν ἀγαλλίασιν αὐτῷ τοῦ σωτηρίου σου λέγοντι, τοῖς ὀφθαλμοῖς μου κατεῖδόν σε κύριε.

Ἔτερον ἡχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ἀκαταγώνιστος ἀθλητὴς γέγονας, τοῦ παντοκράτορος Τρύφων μακάριε, ἐν τῷ καιρῷ τῶν διωγμῶν, τῆς σαρκὸς μὴ φεισάμενος. Ὅθεν φλογιζόμενος ταῖς λαμπραῖς πανόλβιαις, ταύταις ἀπετέφρωσας τὸν ἀντίπαλον δράκοντα. Διὸ μετ' εὐφροσύνης τὴν μνήμην σου, πάντες ἐν πίστει ἑορτάζομεν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὁμοιον.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο
ὁ Ἱερὸς Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκδοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσπο-
τα. Ἄννα δὲ ἡ ἁλεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἑνδοξος, τὴν ἀνθο-
μολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι, ἡμεῖς δὲ ζωοδότα
βοῶμεν, δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Οἱ Ἀναδαθμοὶ, τὸ Προκείμενον.

Δίκαιος ὡς Φοῖνιξ ἀνθήσει. στίχ.

Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴνῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐ-
αυτοῦ μαθηταῖς. Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα τὸν Ν'. ψαλμόν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, Καὶ νῦν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλέηρόν με ὁ Θεός. Τὸ Ἰδιόμελον εἰς
ἤχον πλ. β'. Πρὸς τὸ, Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν.

Τὰ ἔχνη τῶν σεβασμίων σου ποδῶν, ἐννοῶν ὁ σκύλαξ, τρέ-
μει τὴν φωταυγῇ μορφῇ τοῦ προσώπου σου. Ἐγὼ θαρρῶν
εἰς τὸ βέβαιον τῆς παρρησίας σου, ἐκετικῶς βοῶ σοι, ἔλῃωσαι
Τρύφων τὸν Κριτὴν, ὅπως μοι ἄφες τὴν παράσχην καὶ μέγα ἔλεος.

Τὸ «Σῶσον ὁ Θεός κτλ. Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου ὁ προεόρ-
τιος εἰς δ'. Ὡδὴ α'. ὁ Εἰρμός. ἤχος δ'.

» Ἀπομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὠδήγησας λαόν ἐν
» μέσῳ θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

» Ἀπομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιᾶντι σαρκί, καὶ
Νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' οὗ γέγο-
νας ἄνθρωπος.

Αγκάλαις δεξιόμενος ὁ Πρεσβύτερος, τὸν ζωοδότην καὶ Θεόν,
τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γὰρ σε
σήμερον.

Ταῖς Νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ γράμματος
θεσμοῖς, κατὰ Νόμον ὁμήθη Χριστὲ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας

μοι, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Θεοτοκίον.

» Ἀπομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέλῃς ἐκ Μητρὸς,
Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

» Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἀγίου. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρυφῆς μεβέζειν, ἀξίωσόν με Τρύφων.

• Ὡδὴ α'. ἤχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν Οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀή-
τητος Ἀθλητῆς, ταῖς σοῖς ἐκείαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν
παθῶν ῥῦσαι συγχύτεις.

Ρημάτων τῶν θεῶν ἐνηχηθεῖς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμε
πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπα-
σάμενος.

Ἐπὶ τῇ τῷ ὄντι ποιμαντικῇ, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν
σοφίᾳ τοῦ λογισμοῦ, ψυχῆς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ
τῷ Θεῷ προσάγων ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τε-
χοῦσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη καὶ τὸν ζῶον, τῆς ἁ-
μαρτίας διασκέδασον.

Καταβασία

» Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόρευε ποτέ·
» ὥστε τείχος γὰρ ἐπάγη, ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντο-
» ποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ἄνωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδό-
» ξως γὰρ δεδοξασται.

Ὡδὴ γ'. ὁ Εἰρμός.

» Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου· διὸ εἰ ἀ-
» σθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

» Ἀνοιγέσθω ὁ Ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη Νεὺς,
Ναὺς· ἡμᾶς ποιῆται, τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

Νυν παρήλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης, νυν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.

Χήρα Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονομένη καὶ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νυν ἀνθομολογεῖτο, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἀγίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἡμβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὄφρ' ἵδῃ τὴν ἄσαρκον ἔσθης, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μόνη φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρὰ, Πνεύματος Ἀγίου, διωκόμενα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτην, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

Καταβασία.

» **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου, ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς πόνοις μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκὸς, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφὴν, ἀξίως ἀπέληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἱαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νυν. Προεόρτιον, ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος,

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ τὸν Νόμον, ἐν

τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας, δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνητο.

Ὡδὴ δ', ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου κατεκάλυψε, καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη· τῆς σῆς δόξης Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· δόξα » τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν τοῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱόν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεὸς, τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ Πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ Κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ· ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου πρεσβύτα ἐβάστας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομήτορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Ἀγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, τῇ σῆς καρτερίᾳ Μάκαρ στερρότητι. τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σῶματι.

Ἐνετρύφας Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγυδόνων πόνοις νυττόμενος· νυν τρυφᾷς δὲ καθαρώτερον, αἰδίου δόξης ἐμπορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων δξύτησιν, ἐνευροῦτό σου Θεοπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθηναι Μητροπάρθενε,
τὴν ψυχὴν μου διαφύλαξον, ἡ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτῆρά μου.

Καταβασία.

»Ἐκάλυψας Οὐρανοῦς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ
»γὰρ προελθὼν τοῦ ἁγιάσματος σου τῆς ἀφθόρου Μῆτρός,
»ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, ὥφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορού-
»μενος, καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε'. ὁ Εἰρμός.

»Ο ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας
»τὴν ἡμέραν, δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τριγῶς
ἐχρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν
δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτώσιν φησὶ, καὶ ἀνάστασιν κεῖται, εἰς πτώσιν
τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν ἄρτι προσή-
τευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυήτωρ Ἀγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυγρώσασθαι
κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας Θεοτό-
κε ἄχραντε.

Τοῦ Ἀγίου. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλοφόρε. εἰκόνι
λατρεῖν γὰρ, Θεοῦ ὄντως ἡγάπησας.

Νενίκηκας τὸ φρόνημα τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον πάνσοφε,
Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνέφραστος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθέने, ὁ τόκος
ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Καταβασία.

»Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν,
»ὕπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὦ τάλας ἐβόα ἐγώ·
»πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ
»εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὡδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

»Ὡς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστέ
»ὁ Θεός, καὶ με τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶ-
»σόν με φιλόανθρωπε.

Ἐχρηματίσθη Πρεσβύτες, μὴ θανεῖν πρὶν ἰδεῖν τὸν Δεσπό-
την Χριστόν. Ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ τοῦτον προς-
δεικνύει παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτες ὡς βρέφος δεξά-
μενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ ὡς Ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ
Ἰσραὴλ τὸν Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖ τῷ
Θεῷ, ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τὸ ἐκ Παρθένου ἀνα-
δειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας;
Θεὸς τὸ τεχθὲν ὦ Παρθέने, καὶ φῶς Ἐθνῶν καὶ δόξα καὶ ἀ-
πολύτρωσις.

Τοῦ Ἀγίου. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἰηράνας τὰς μυστράς, σπονδὰς καὶ κνίσσης μιάσματα,
μανίας εἰδωλικὰς, σοῖς αἵμασιν ἐνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα,
τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχώρες μαρτυρικοὶ, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι· τὸ αἷμα τῶν
ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα, ἡ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἀ-
γιαρίζει, τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτοῦς.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀναρχον, ὡς ἅγιον ἱερὸν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομήτωρ πάσης κτίσεως.

Καταβασία.

» **Ε**δόξέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον· ὁ λαοῖς ἐπέστη, ἐκ Θεοῦ Χριστὲ οὐ Θεός μου.

Κοντάκιον εἰς τὴν ζ'. ὠδὴν ἤχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Τριαδικῇ στερρότητι πολυθεῖαν ἔλυσας ἐκ τῶν περάτων αἰοῖδιμε, τίμιος ἐν Χριστῷ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἵληφας τῆς μαρτυρίας σου καὶ χαρίσματι θεῶν ἰάσεων ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Οὗτος ὁ Μέγας ἐν Μάρτυσι, καὶ θεῖος Ἰατρός, ἀναργύρως ἡμῖν πανδαισίαν μυστικὴν προτίθησι τὰς ἰάσεις, καὶ συγκαλεῖται σήμερον ἡμᾶς ἅπαντας ἐν αὐτῇ. Δεῦτε οὖν φιλόχριστοι ψάλλοντες ὑμνήσωμεν αὐτοῦ τὴν ἔνδοξον μνήμην, τὴν γενναίαν ἀθλήσιν, τὰς θείας ἰατρείας, ὅπως λάβωμεν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων τὴν θεραπείαν. Πλήρης γὰρ ἰαμάτων ὑπάρχων, προθύμως παντοίων δεινῶν ἡμᾶς ἀπαλλάττει, καὶ ἡμῶν γενναίως προΐσταται, ὡς ἀήττητος.

Μὴν Φεβρουάριος ἔχων ἡμέρας ΚΗ'. εἰδὲ ἐστὶ βίσεκτος

ΚΘ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ'.

Εἰς τὴν πρώτην εορτάζομεν τὰ Προεόρτια, τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τὴν μνήμην τοῦ Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος τοῦ Θαυματουργοῦ.

Σὺ δὲ Τρύφων τίς τὸ ξίφος θνήσκων φθάσας.

Καιρὸς δὲ τίς σοι τοῦ τέλους νουμηνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρὸ τομῆς θᾶνε πρώτῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Ασμφάκου τῆς κώμης τῶν Φρυγῶν

Ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ διακοσιῶ ἔννενηκοσῶ πέμπτῳ ἔτει, ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Βασιλείας· ἔτι δὲ κομιδῇ νέος ὢν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλον ἐπιτήδευμα μετιῶν (χῆνας γὰρ ἐβόσκε, ὡς φασί), Πνεύματος Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος μαλακίαν, καὶ δαίμονας ἐξελαύνων· ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατούμενην, ἐνθα λέγεται ὑποδεῖξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύνα μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλλοντα, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τῷ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μεταγαγεῖν. Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο, τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανὸν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φησί, τοὺς δαίμονας· ἀχθεῖς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον σπαθίζεται, εἴτα ἵπποις δεσμεῖται καὶ ἐλαύνεται χειμῶνος ὥρα κατὰ δυσβάτων, καὶ δυσπροόδων χωρίων· καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπ' αὐτῷ σιδηρῶν ἥλων σύρεται· ἔτι δὲ μαστιγχεῖς, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαεῖς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται, ἣν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας. Οὐ ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. ὁ Εἰρμός.

» **Θ** τῶν πατέρων Θεός, μὴ κατασχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρηται ἡμῖν ἐν παρρησίᾳ βοήθειαν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Θ ἐνοικήτας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίαςας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσίῳ, μετέσχες ὥσπερ νηπιον.

Η σάφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἄνδρος, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν

Τοῦ Ἀγίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν μαρτύρων συνευφραίνόμενος· τὴν πλάνην γὰρ νικήσας ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμενος· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ο Δεσπότης τῶν ὅλων τῶν αὐτοῦ παθημάτων στέφει τὸν Μάρτυρα, καὶ τοῦτον ἐναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανίοις, κεκραγότα καὶ λέγοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων ἀκόνων Θεὸν πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ ὁροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ » Παρθένω ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελωδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡδὴ ἡ. ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι » Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ Νόμου πάντας ἀπολλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Εἰδὼν σε φῶς νοερὸν, Συμεὼν ὁ πρεσβύτες, ἀγκάλας ὑ-

πεδέξατο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, τὸν εὐδοκῆσαντα δι' ἡμᾶς νηπιᾶσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος Ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Ἀγίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρ' αἵματος χύσεως, μέχρ' αἰθανάτου, τελευταῖον ἤθλησας, ἀντικαθιττάμενος πρὸς ἀμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἱερεῖς· εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Επὶ τῆς γῆς ἡγώνισαι, δυσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν· ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾷς στεφανηφορῶν καὶ σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε· Ἱερεῖς· ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦται, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεόν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· Ἱερεῖς· εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι μὲν ἐπόμενοι, μακαρίζομεν πάντα γινε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γενήσασσαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα τὸ ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην δεσπότην· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς· ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβάσια.

» Ἀτέκτω πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείᾳ προεστῶτες Νεανῖαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωοθθέντες, θεῖον ὕμνον ἐμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, υεῖς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. ὁ Εἰρμός.

» Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτήρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ὁ πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος Νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἀγιογράφον ἡμῶν, ὑπαγορεύει Νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ Νοῷ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτερος, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ Νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν τῶν τιμῶντων τὴν σεπτὴν σου μετὰστασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πόνσεμνε Ἀγνή, Παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ Κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Ἀγίου. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἵπὲρ τὰ ὀρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι, πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἡ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμῆς καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἵγλη τῇ αὐτοῦ πυρσοῦμενος, καὶ μορφοῦμενος Τρύφων σοφὲ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις ἐλλάμψεν διαλάμπων· ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν.

Ὁφθης ἀκατάληπτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε ὠρῆς ἀληθῶς, ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς· ἥς νῦν ἀπολαύων καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἵτησε.

Θεοτοκίον.

Νέκρωτον τὸ φρόνημα Θεογεννήτορ τῆς σαρκὸς μου, ζῶσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν σὲ ὑμνούντων.

Καταβάσια.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς Σί.

Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· ἡπᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοίγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον λόγον Πατρὸς ἀνάρχου, Ὑῖόν πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρως, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τροφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, ἀγγέλοις ὁμοδίαυτος, ἐχρημάτισας Μάκαρ, τὰς χήνας νέμων ἐν νάπαις πρὸς Θεοῦ ἀπείληφας, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, Τρύφων μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀνάργυρον ἀήτητε τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, πηγάζεις Τρύφων ἀφθόνως, τοῖς ἐπ' ἐλπίδι τελοῦσι, τὴν μνήμην σου Μακάριε· ἀλλὰ καὶ νῦν πηγᾶσαις ἰάματα Πανεύφημε, τοῖς πόθῳ σε εὐφημοῦσι, καὶ εἰσαεὶ σὲ τιμῶσι.

ὁμοιον.

Τὸν μέγαν ἀντιλήπτορα καὶ ἐν ἀνάγκαις ἄγρυπνον, τὸν φύλακα ἡμῶν πάντων, Τρύφωνα εὐφημοῦντες, νῦν ἐγκωμίοις στέψωμεν, αὐτῷ δὲ ἐκδοῆσθαι, ὡς Ἀθλοφόρε πρέσβευε, πρόφθασον, σῶσον τοὺς δούλους, καὶ λύτρωσον ἐν ἀνάγκαις.

ἕτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεφορούμενος παραδόξου καὶ θείας, ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος ἐχρημάτισας Μάκαρ, τὰς χήνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπείληψας τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον ὁμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ Πανάμωμος κόρη, ἐν ἱερῷ τέλεκε, τὰ τοῦ νόμου, καὶ τοῦτον ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ, οὗτος κεῖται εἰς πτωσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχους δ'. ἤχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅσπερ ἐξ ἑώας φωταυγῆς ἥλιος ἀνέτειλες Μάκαρ, καταλαμπρύνων τὴν γῆν, θείοις ἀγλαΐσμασι τῆς καθαρᾶς σου ζωῆς, ἐπιφθάσας δὲ μέρεσι τῆς Ῥώμης ἀχρύσως, ἔνθα ἀπεδίωξας ζοφώδη σκύλακα, Τρύφων, τῆς οἰκτρᾶς βασιλίδος. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐκδοῶμεν, τοῦτον ἀφ' ἡμῶν μακρὰν ἀπέλασον.

Τρύφων παναγίδιμε Τρυφῆς τῆς ἐπουρανίου ἀρρήτως δι' ἀρετῆς ἀθλητὰ, μέτοχος γενόμενος, διὸ κατόκησας, ὅπου ἤχος ἀκούεται τῶν εὐφραينوμένων. Ὅθεν ἱκετεύομεν, καὶ σοῦ δεόμεθα, λύτρωσαι πρεσβαΐαις σου πάντα, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας Μάκαρ, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Ὅτε ξεομένης τῆς σαρκὸς, ἔφερες τοὺς πόνους παμμάκαρ, τὰς ἀντιδόσεις ὁρῶν, ἔρωτι πτερούμενος τῷ τοῦ Δεσπότη σου,

καὶ τῆς θείας ἀκήκοας φωνῆς οὐρανόθεν, δεῦρο τῶν καμάτων σου μισθὸν ἀπόλαβε, χαίρων ἀνεκράγαζες Σῶτερ, λύτρωσαι κινδύνων σοὺς δούλους, καὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ περιστάσεων.

Ἀέξει τὴν ἱέσιον ὥδην τῶν ἐπιτελούντων σου ἤδη τὴν Ἱερὰν Ἑορτὴν, Τρύφων Μάρτυς ἐνδοξε, ἐν κατανύξει ψυχῆς, συμφορῶν δὲ ἀπάλλαξον τὴν πόλιν Βυτίνην, καὶ μακρὰν ἀπέλασον ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ καρπῶν, ζῶα βλαβερά, κάμπας, βρούχους κατὰ τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν, ἣν παρὰ Θεοῦ Μάρτυς ἀπήλειψας.

Δόξα ἡχος β'.

Σήμερον ὁ λαμπτήρ ὁ διαυγῆς ἐκλάμπει ἐξ ἑώας, σήμερον οἱ ἄνθρωποι τέρπονται, ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ ἀθλοφόρου· ὁ Προστάτης γὰρ αὐτῶν προτίθεται, καὶ τερπνὴν πανδαισίαν χαρίζεται, ὁ σκύλαξ τὴν ἄριζιν πέφρικε, καὶ ἡ κόρη τὴν ἱάσιν δέχεται· ἡμεῖς δὲ μεγαλοφώνως βοῶμεν, πρόφθασον Ἄγιε καὶ νῦν, καὶ τὴν ἱάσιν παράσχου τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν Προεόρτιον.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς φρέβος, σήμερον ὑπὸ νόμου γίνεται, ὁ Μωσσεὶ διδοὺς τὸν νόμον, τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται, ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον, τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. Συμεὼν εὐλαβείας πλησθεῖς, καὶ χαρᾶς ἐβόα, νῦν ἀπολύεις με Σῶτερ ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς, πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν εἶδον γὰρ σε καὶ εὐφράνθην.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου ὥδῃ γ'. καὶ ζ'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον ἡχος δ'.

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Αδελφοί οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεόν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς.

Μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως, Ἄξιον ἐστίν.

Κοινωνοικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ ἀπόλυσις.

Μεγαλυνάρια τοῦ Ἀγίου. ἦχος πλ. δ'.

Αύτρωσαι σοὺς δούλους ἐκ τῶν δεινῶν, Μάρτυς ἀθλοφόρε, τῶν τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ ῥῦσαι κινδύνων ταῖς σοῖς πρεσβείαις Μάκαρ, τοὺς πόθῳ σε πιστεῖ ἀεὶ καὶ γεραίροντας.

Δέξαι τὰς δεήσεις σῶν ἱκετῶν, Τρύφων Θεοφόρε, ἐξαιτούμενος ἱλασμὸν παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ὃν σὺ ἐν τῷ σταδίῳ, κηρύξας παρρησίᾳ μόνον ἐπόθησας.

Φύλαττε καὶ σκέπε, πάντας ἡμᾶς, τοὺς τῷ σῷ τεμένει συνελθόντας τῷ ἱερῷ, καὶ ἀγροὺς μας πάντας, φυτὰ τε, ἀμπελώνας, ἐκ ζώων ὀλεθρίων σῶζε καὶ φύλαττε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπροδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ Κόσμου ὕμνοις τιμήσωμεν

Τ Ε Λ Ο Σ.

Εὐχὴ τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Τρύφωνος, λεγομένη εἰς Κήπους, Ἀμπελώνας, καὶ εἰς χωράρια.

Οντος μου ἐν Λαμφάκῳ Κώμῃ, καὶ τοὺς χήνας ἐπιμελουμένου μου καὶ βόσκοντος, ὁργὴ κατῆλθεν ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, οὐκ εἰς τὸν τόπον ἐκείνον μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς κύκλῳ περιχώρους, τουτέστιν ὁργὴ πρὸς πᾶσαν ἀμπελον, χώραν τε, καὶ κῆπον, ἀθρόως τῶν φύλλων καὶ τῶν καρπῶν βριθομένων, μαραινομένων, καὶ ἀφανιζομένων. Ὅρων οὖν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος Τρύφων οὕτω τηχομένους τοὺς καρπούς, καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν δαπανωμένους τοὺς ἀνθρώπους, τῷ παντελεῖ ἀφανισμῷ τῶν καρπῶν τῆς γῆς, τῶν τε χωραφίων, ἀμπελῶν, κήπων, καὶ λαχάνων, καὶ παντοίων δένδρων τῷ τοιοῦτῳ ὀλέθρῳ παραδιδομένων, διαπονηθεὶς ἐδεήθην πρὸς τὸν Κύριον καὶ Θεόν μου, τοῦ γενέσθαι, ἀφανῆ πάντα τὰ θηρία τὰ πρὸς ἀδικίαν καὶ φθορὰν ὑπάρχοντα τῶν τε κήπων, καὶ χωραφίων, καὶ ἀμπελῶν, καὶ παντοίων δένδρων τε, καὶ λαχάνων, καὶ μάλιστα τῶν τὴν κώμην ἐκείνην οἰκούντων τῆς παρακειμένης λίμνης, καὶ πρὸς ὑπόκλησιν καὶ πρόσκλησιν μου παραγενομένων. Καὶ δὴ εἰς προσευχὴν κλιναντός μου τὸ γόνυ, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν Θεὸν ἐκπετάσαντος. Ὁ εἰσακούων τῶν εἰς αὐτὸν πεποιθότων Θεός, αὐτὸς ἐξαπόστειλον ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου σου Ἀγγελον, τοῦ πατάξαι πᾶν φύλον, καὶ πᾶν γένος κακούργων θηρίων τῶν ἀδικούντων τὴν ἀμπελον, τὴν χώραν τε, καὶ τὸν κῆπον τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) καὶ θηρίων τούτων τὰ ὀνόματα σαφῶς ἐπιστάμενος, ἔνθεν ἔρῳ. Κάμπη, Σχώληξ, Σχωληκοκάμπη, Σκάνθαρος, Βροῦχος, Ἀκρίς, Ἀπίμαλος, Καλιγάρης, Μακρόπους, Μύρμηξ, Φθειρα, Ῥηγίτης, Ψυλλίτης, Καυσοκόπος, Ἐρυσίβη, Κοχλοῖ, Ψαλίτης, καὶ εἴτι ἄλλο προσφυσῶν καὶ μαραῖνον τὸν καρπὸν τῆς σταφυλῆς καὶ τῶν λοιπῶν εἰδῶν καὶ λαχάνων· οὐ μὴν δέ, ἀλλὰ

καὶ αὐτὸς ἐγὼ ὀρκῶ ταῦτα ἐδέσμουν, τοῦ μηκέτι τοὺς τόπους τῶν ἐμὲ προσκαλουμένων ἐπιβαίνειν τούτους καὶ διατρίβειν, ἀλλ' ἐπὶ ἀβάτων τόπων ἐπέταξα ἀπελθεῖν· ὁ δὲ ὀρκος τοιοῦτος ἐστίν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων πολυοσμμάτων Χερουβὶμ, καὶ τῶν ἐξεπερύγων Σεραφεὶμ τῶν ἱσταμένων κύκλῳ τοῦ Θρόνου, καὶ κραζόντων τὸ, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς, Ἀμὴν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων καὶ πάσης δυνάμεως, καὶ τῶν μυρίων μυριάδων, καὶ χιλίων χιλιάδων, τῶν φόβῳ πολλῷ ἱσταμένων κατενώπιον τῆς δόξης Κυρίου· μὴ ἀδικήσητε τὴν ἄμπελον, μήτε τὴν χώραν, μήτε τὸν κῆπον, τῶν δένδρων τε καὶ λαχάνων τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος) ἀλλὰ ἀπέλθετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη, εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα, εἰς ἃ ἐχαρίσατο ὑμῖν ὁ Θεὸς τὴν καθημερινὴν τροφήν. Ὁρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ τιμίου Σώματος, καὶ Αἵματος Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, δι' οὗ καὶ ἡ σωτηρία ἐδόθη ἡμῖν, καὶ ἀπολύτρωσις, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μέλλομεν ἀποθνήσκειν· μὴ ἀδικήσητε μήτε τὴν χώραν, μήτε τὴν ἄμπελον, μήτε τὸν κῆπον, μήτε πᾶν δένδρον κάρπιμόν τε καὶ ἄκαρπον, ἢ φύλλων λαχάνων ἀδικήσητε, ἐκ τοῦ περιορισμοῦ καὶ τόπου τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ (τοῦ δεῖνος)· εἰδὲ παρακούσητέ μου καὶ παραβῆτε τὸν ὀρκον ὃν ὤρκισα ὑμᾶς, οὐκ ἔχετε πρὸς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν καὶ ἐλάχιστον Τρύφωνα, ἀλλὰ πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τὸν ἐρχόμενον κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· διὸ καθὼς προεῖπον ὑμῖν, ὑπάγετε εἰς τὰ ἄγρια ὄρη· εἰς τὰ ἄκαρπα ξύλα· εἰδὲ μὴ ἀκούσητέ μου, ἵκετεύειν μέλλω τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, τοῦ ἀποστεῖλαι τὸν Ἀγγελον αὐτοῦ τὸν ἐπὶ τῶν θηρίων, καὶ σιδήρῳ καὶ μολύβδῳ δῆσει ὑμᾶς, καὶ ἀποκτενεῖ, ἀνθ' ὧν τοὺς ὀρκους καὶ τὴν προσευχὴν ἐμοῦ τοῦ ταπεινοῦ ἡθετήσατε Τρύφωνος· ἀλλὰ καὶ εἰ στρουθιοὶ πεμπόμενοι δι' ἐμῆς προσευχῆς

καταφάγωσιν ὑμᾶς. Ἐτι ὀρκίζω ὑμᾶς κατὰ τοῦ μεγάλου ὀνόματος, τοῦ ἐπὶ τῆς πέτρας ἐπιγραφέντος, καὶ μὴ βαστασάσης, ἀλλὰ διαρραγείσης, ὥσει κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός· ἐξέλθετε τῶν καθ' ἡμᾶς εἰς οὓς προεῖπον ὑμῖν τόπους ἀβάτους, καὶ ἀνύδρους, καὶ ἀκῆρπους· ἐξέλθετε ἀπὸ τοῦ τόπου, καὶ περιορισμοῦ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν καὶ ἐ προσκαλουμένων εἰς βοήθειαν αὐτῶν, καὶ ἀντίληψιν, καὶ σωτηρίαν· ἵνα καὶ ἐν τούτοις δοξασιθῇ τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, καὶ αἱ προσευχαί, καὶ αἱ αἰτήσεις τοῦ ταπεινοῦ Τρύφωνος ἐκπληρωθῶσιν· ὅτι τῷ Θεῷ πρέπει δόξα, καὶ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

Ὁ Ἱερεὺς. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος. Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν τῇ ἐνσάρκῳ σου οἰκονομία εὐλογήσας τὴν Βηθλεὲμ, καὶ τὴν Γεθσημανῇ, καὶ πρῶτην τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὡς καὶ εὐλογηθεὶς Ἰσραὴλ μετωνομάσθη, ὁ καὶ τὸν οἶκον Δαβὶδ εὐλογήσας· αὐτὸς εὐλόγητον καὶ τὸ κτῆμα τοῦτο, καὶ ποιήσον αὐτὸ ἐπ' εὐλογίαις καρποφορεῖν πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν Ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ἀγίων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ἀγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων Τρύφωνος, Εὐσταθίου, καὶ Τουλιανοῦ, τοῦ Ἀγίου (τοῦ δὲ) καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων. Ὅτι οὐ εἰ ὁ εὐλογῶν, καὶ ἀγιάζων τὰ σύμπαντα, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, οὐ τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμὴν.

ΕΥΧΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΟΔΕΣΤΟΥ

Ἀναγινωσκομένη εἰς ἀσθενείας βοῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν κλπ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός μου, ὁ ἐλεήμων καὶ πανάγαθος, ὁ πᾶσαν τὴν νοητὴν καὶ αἰσθητὴν Κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας· ὁ τοῦς οἰκτιρμούς σου ἐκχέων ἐπὶ πάντα τὰ ὑπὸ σοῦ δημιουργηθέντα· ὁ διὰ τῆς παναγάθου προνοίας σου πάντων προνοῶν καὶ πάντων κηδόμενος τῶν κτισμάτων σου, αὐλῶν, ὕλικῶν, λογικῶν, ἀλόγων, ἐμψύχων, ἀψύχων, ἀπὸ τῶν πρώτων ἕως τῶν ἐσχάτων. Οὐδὲν γὰρ ἀπρονόητον, οὐδὲν ἡμελημένον παρὰ σοὶ τῷ ποιητῇ καὶ προνοητῇ τοῦ παντός. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἀνοίγων τὴν χεῖρά σου καὶ ἐμπιπλῶν πᾶν ζῶον εὐδοχίας. Σὺ εἶ ὁ ἐξαποστέλλων χόρτον καὶ χλόην ἕνεκα τῆς δουλείας τῶν ἀνθρώπων. Σὺ εἶ ὁ πάλαι τὰς τῶν ζῶων ἀγέλας τοῦ Ἰσραὴλ ἀνωτέρας διαφυλάξας τῆς θανατηφόρου πληγῆς τῶν πρωτοτόκων ζῶων τῶν Αἰγυπτίων. Σὺ εἶ ὁ διὰ τῆς ἐνσάρκου σου οἰκονομίας καταργήσας τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν διάβολον, καὶ τῷ θανάτῳ σου θανατώσας τὸν θάνατον. Σὺ εἶ ὁ καὶ δι' ἐμοῦ τοῦ ἀναξίου δούλου σου τὸν μὲν ὄφιν θανατώσας τὸν τὴν πηγὴν τοῦ ὕδατος τῷ ἑαυτοῦ ἰῶ διαφθείραντα· τὰ δὲ ἐξ αὐτῆς πίνοντα ζῶα καὶ νεκροθέντα τῇ ζωοποιῷ δυνάμει σου ἀναστήσας· τὸν δὲ εἰς τοῦτο συνεργήσαντα δαίμονα ἐμφανῇ γενέσθαι παρασκευάσας ὁμνύοντα μηδέποτε προσεγγίσας τολμήσας ὅπου ἂν ἐπικληθεῖται τὸ ταπεινὸν ἐμοῦ ὄνομα. Σοῦ τοίνυν δέομαι, Δέσποτα πανάγιε καὶ ποιητὰ τοῦ παντός, καὶ σὲ ἱκετεύω τὸν ζωῆς πάσης αἴτιον, ἐπάκουσον ταύτης μου τῆς δεήσεως καὶ ἀπέλασον πᾶσαν θα-

νατηφόρον ἀσθένειαν καὶ βλάβην ἀπὸ τῶν βοῶν, ἵππων, ὄνων, ἡμιόνων, προβάτων, αἰγῶν, μελισσῶν καὶ τῶν λοιπῶν ζῶων τῶν εἰς χρεῖαν ὄντων τῆς ζωῆς τῶν δούλων σου τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ καὶ ἐπικαλουμένων σὲ τὸν δοτήρα πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἐμὸν ὄνομα. Καὶ δός, Κύριε, πᾶσι τοῖς τὴν ἐμὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι καὶ μετὰ πίστεως προστρέχουσι τοῖς λειψάνοις μου εἰρήνην σταθεράν, πληθυσμὸν ζῶων, ἀφθονίαν σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἄφесιν ἁμαρτιῶν σωμάτων ὑγείαν καὶ τὴν τῶν ψυχῶν αἰώνιον σωτηρίαν. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, τοῖς ἰδίαις σπλάγχχνοις ἐπικαμπτόμενος οἰκτερον τὰ πάσχοντα ζῶα, τῇ δρεπάνῃ τοῦ θανάτου ἀγελῆδόν θεριζόμενα καὶ ὥς λόγον μὴ ἔχοντα, μόνοις τοῖς μυκηθμοῖς καὶ ταῖς γοεραῖς καὶ ἀνάρθροις φωναῖς τὸ πάθος καὶ τὴν ὀδύνην αὐτῶν ἐλεεινῶς ἐξαγγέλλοντα, ὦστε καὶ τοὺς λογικοὺς εἰς συμπάθειαν τούτων ἔλκεσθαι. «Εἰ » γὰρ δίκαιος οἰκτερεῖ ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ», κατὰ τὸ γεγραμμένον, πῶς οὐκ οἰκτερήσεις ταῦτα σὺ, ὁ τοῦτων ποιητῆς καὶ προνοητῆς; Σὺ γὰρ εὐσπλαγχνε καὶ τῶν ἐν τῇ κιβωτῇ ζῶων ἐμνήσθης ὑπὸ τῆς οἰκείας χρηστότητος καὶ τῶν οἰκτερμῶν σου νικώμενος, ἵνα διὰ τῆς εὐεξίας καὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῶν βοῶν καὶ τῶν λοιπῶν τετραπόδων ζῶων καλλιεργῇται μὲν ἡ γῆ, αὐξάνωσι δὲ οἱ καρποί, καὶ ἀφθόνως οἱ δοῦλοί σου οἱ ἐπικεκλημένοι τὸ ὄνομά σου ἀπολαύωσι τῶν ἰδίων γεωργιῶν. Ἐκ τούτων δὲ πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσύωσιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καὶ δοξάζωσι μὲν Σὲ τὸν ἀρχηγὸν παντός ἀγαθοῦ, τιμῶσι δὲ καμὲ τὸν σὸν δοῦλον καὶ ἱκέτην θερμότατον τῆς παντοκρατορικῆς βασιλείας σου, ᾧ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ Ἀγαθῷ καὶ Ζωοποιῷ σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.